

Vajúdnak a hegyek

VISSZHANG - LXVI. évfolyam, 1. szám, 2022. január 7.

Azt hiszem, szerencsés lenne, ha Márki-Zay Péter nem új pártot gründolgatna, hanem a mozgalmát erősítené jelentős, pártfüggetlen szellemi „holdudvarral”. Ugyanis némely ellenzéki párt esetében ez hiánycikk. (Meg a támogatottság.)

Azt kell hinnem, nem nekünk, pártokban csalódott MZP-szavazóknak szánták ezeket a valóságtól elrugaszkodott lózungokat. És azt kell remélnem, hogy kormányra kerülve nem ezt próbálják majd megvalósítani. És ha azt hiszik, hogy az ilyen hurraóptimista ostobaságok fogyasztói közül (ők főként Orbán hívei) majd az új ellenzéki szövetségre átszavaznak, nagyot tévednek. Ahhoz ezek a „programok” nem elég ostobák, és nincs bennük gyűlölködés.

Nekem (konkrétan) az a bajom ezekkel a programokkal, hogy nem foglalkoznak a lényeggel. Azt sugallják, hogy a NER normális, valamelyest európai jellegű rendszer, csak a rossz modorú Fideszt kell lecserélni és egynémely apróságot megváltoztatni. Elsősorban természetesen a fizetések meg a juttatások további növelését kell megígérni. Sajnos ez kormányváltáshoz is kevés. Pedig úgy emlékszem, rendszerváltásról volt szó, amikor az előválasztás trombitája szólt.

Mi lenne a rendszerváltás? Egy-egy tőmondatban. Saját szakmámmal kezdem: az egészségügy finanszírozását biztosítási alapra kellene helyezni. Az oktatásból száműzni kell a nacionalista ideológiát. Szociális programnak az alanyi jogon járó létminimum (étel, ital, lakhatás, közmédium-hozzáférés) a rendszerváltó követelmény.

Azt mondta erre nekem egy ellenzéki médiainfluenszer, hogy ezzel nem lehet választást nyerni. Nem örülnék, ha igaza volna. Mert szerintem pontosan ezzel lehetne! És az is kérdés, hogy másképpen érdemes-e.